

JUSTITSMINISTERIET

Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 27. oktober 2020
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsbeh: Mikkel Holt Christensen
Sagsnr.: 2020-0030-4819
Dok.: 1651018

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1871 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 30. september 2020. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra ikkemedlem af udvalget (MFU) Jacob Jensen (V).

Nick Hækkerup

/

Niklas Velling Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1871 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren redegøre for de bisidderregler, der gælder for bistandsværger for blandt andet indsatte i Herstedvester Fængsel?”

Svar:

Justitsministeriet kan indledningsvis oplyse, at en bistandsværgeres funktion adskiller sig fra funktionen som bisidder.

Ifølge forvaltningslovens § 8 kan den, der er part i en sag ved den offentlige forvaltning, på ethvert tidspunkt af sagens behandling lade sig repræsentere eller bistå af andre. Det er op til parten selv at vælge, hvem der skal optræde som bisidder, og bisidderen kan dermed f.eks. være en pårørende eller en professionel uden tilknytning til parten – f.eks. en advokat, socialrådgiver mv. En beskikket bistandsværger vil også kunne varetage funktionen som bisidder.

En bistandsværger har særlige lovbestemte opgaver og beføjelser i det strafferetlige system. Ifølge straffelovens § 71, stk. 2, skal der beskikkes en bistandsværger, når en tiltalt er dømt til anbringelse i institution eller i forvaring efter reglerne i straffelovens §§ 68-70, eller hvis afgørelsen giver mulighed for sådan anbringelse. Desuden følger det af bestemmelsen, at bistandsværgeren har til opgave at holde sig underrettet om den dømtes tilstand og at drage omsorg for, at opholdet på sygehuset/sygehusafdelingen, i institutionen eller anstalten og andre foranstaltninger ikke udstrækkes længere end nødvendigt.

Bistandsværgerens opgaver er nærmere beskrevet i bistandsværgebekendtgørelsen. Ifølge bekendtgørelsens § 8, stk. 2, skal bistandsværgeren bl.a. rådgive og vejlede den sigtede, tiltalte eller dømte om klageadgang samt om muligheden for at søge en idømt foranstaltning ændret eller ophævet.

Endvidere følger det af bekendtgørelsens § 9, stk. 1, at bistandsværgeren snarest muligt efter beskikkelsen skal besøge den sigtede, tiltalte eller dømte og til stadighed holde sig i forbindelse med denne. Bistandsværgeren har desuden ret til fri og uhindret personlig, skriftlig og telefonisk forbindelse med den pågældende, jf. bekendtgørelsens § 9, stk. 2. Dette gælder dog ikke, hvis den sigtede eller tiltalte er varetægtsfængslet efter retsplejelovens § 762, stk.

2, nr. 3, og væsentlige hensyn til efterforskningen nødvendiggør, at bistandsværgen er undergivet bestemmelser om brev- og besøgskontrol fastsat af politiet.

Det er Justitsministeriets opfattelse, at bistandsværgebekendtgørelsens § 9, stk. 2, skal forstås således, at bistandsværger ikke er undergivet de samme retningslinjer som almindelige besøgende, herunder retningslinjer for antallet af besøg og besøgenes længde.

Bestemmelsen er imidlertid efter Justitsministeriets opfattelse ikke til hinder for, at den enkelte institution ud fra bl.a. ordens- og sikkerhedsmæssige hensyn kan komme med konkrete anvisninger om f.eks. mødetidspunkter, medbringelse af visse effekter mv. i forhold til bistandsværger.

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Direktoratet for Kriminalforsorgen, der har oplyst følgende:

”Efter at have hørt de fire kriminalforsorgsområder kan Direktoratet for Kriminalforsorgen oplyse, at der i kriminalforsorgen administreres i overensstemmelse med Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 947 af 24. september 2009 om bistandsværger, herunder bl.a. i forhold til bestemmelsen i bekendtgørelsens § 9, stk. 2, om, at bistandsværgen har ret til fri og uhindret personlig, skriftlig og telefonisk forbindelse med den pågældende. Det skal i den forbindelse bemærkes, at visse generelle praktiske procedurer, f.eks. i forhold til bestilling af tid til besøg og procedurer i forhold til indsattes adgang til at føre telefonsamtaler, også gælder i relation til bistandsværger.”

Der henvises i øvrigt til Justitsministeriets besvarelser af 21. september 2020 af spørgsmål nr. 1628 (Alm. del) og spørgsmål nr. 1635 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg.